

*Δυό λόγια αποχαιρετισμού στη Μαρία Κοκκίνου.*

*08.11.2022*

Με τη Μαρία και τον Αντρέα μας έφερε κοντά η Αρχιτεκτονική. Από τις αρχές της δεκαετίας του '90. Η Μαρία ήταν άνθρωπος στοχαστικός, με συναίσθημα και ενσυναίσθηση, δοσμένη πρώτα απ' όλα στους ανθρώπους της: τον Αντρέα, τα παιδιά τους, τον αδελφό της, τον πατέρα της –όσο εκείνος ζούσε– τους φίλους και φίλες της, και μετά στην Αρχιτεκτονική. Η Αρχιτεκτονική ήταν για τη Μαρία πεδίο δημιουργίας και αναζήτησης, σε συνεχή διάλογο με τον Αντρέα, τους συνεργάτες τους, τη διεθνή αρχιτεκτονική κοινότητα.

Η Μαρία ήταν όμορφη. Σαν παρουσία, αλλά και στην ψυχή και στο μυαλό. Και απίστευτα εργατική. Ήταν η στυλοβάτης του γραφείου τους.

Όταν συγκεντρώναμε το υλικό για τη δημιουργία του Ψηφιακού Αρχείου Ελληνίδων Αρχιτεκτόνων 1923-1981, του Τμήματος Αττικής του ΣΑΔΑΣ, της στείλαμε πρόσκληση για να συμμετέχει. Είχε πάντα πολύ δουλειά. Δεν προλάβαινε. Παρ' όλα αυτά μου έχει ήδη στείλει κάποιο κείμενο με σκέψεις της.

Σου υπόσχομαι, Μαράκι, ότι σύντομα θα σε συμπεριλάβουμε, όχι επειδή ήσουν για όλους όσους σε γνωρίσαμε τόσο ενδιαφέρουσα και προσφιλή, αλλά γιατί είσαι σημαντική για την ελληνική αρχιτεκτονική. Ίσως από τις πιο σημαντικές γυναικείες –και όχι μόνο– αρχιτεκτονικές παρουσίες.

Δεν μπορώ άμεσα όμως. Η ψυχή μου πενθεί. Η αρχιτεκτονική κοινότητα –άντρες και γυναίκες– πενθούν μαζί με τους δικούς σου ανθρώπους. Καλό ταξίδι Μαράκι...

*08.11.2022*

*Για το Ψηφιακό Αρχείο Ελληνίδων Αρχιτεκτόνων 1923-1981*

*Αντωνία Πάνου*